

Japán macskák uralta szigetei

Írta: Hirotaka

Sok különleges hely van Japánban, és igyekszem ezeket bemutatni egy-egy cikkem keresztül. Aki emlékszik Hashimára vagy Aokigaharára, esetleg Okinoshimára, tudja mire gondolok. Aki nem, annak ajánlom elolvasásra azokat a cikkeket is. Ez a különleges helyeket bemutató sorozat most folytatódik, ráadásul egyszerre több helyszínnel, a közös pontjuk, hogy majdnem mindegyiken több a macska, mint az ember.

Aoshima

Egy mindössze fél négyzetkilométeres szigetről van szó a Seto-beltengerben, Shikoku déli részétől nyugatra. Közigazgatásilag pedig Ehime prefektúrához tartozik.

A szigetre az első emberek körülbelül 380 éve telepedtek le és egy kis halászfalut alapítottak. A macskákat pedig egyszerű okokból, egérfogási célból vitték magukkal, mivel eme rágcsőfaj nem éppen a halászhajók/csónakok barátja. A

sziget nagy részét egyébként még ma is zöldövezet borítja, és semmi jel nem utal arra, hogy ezt bármilyen háborgatná, sőt. Néhány év és újra teljesen a természeté lesz. 1945-ben még 900-an éltek a szigeten, 2013-ban már csak 50 volt ez a szám, 2016-ra pedig mindössze 15-20 főre csökkent. Ezzel szemben legalább 120 macska él itt, röpke fejszámolást követően kijön, hogy

hat macska jut egy emberre. A helyiek szerint a populáció körülbelül tíz éve kezdett látványosan növekedni, az emberek nagyarányú elvándorlása miatt kevesen vannak, akik kordában tartják a számukat. A szigetlakók eldöntötték, hogy igyekeznek ivartalanítani néhány macskot.

Egyébként bárki ellátogathat a szigetre, Shikokuról egy fél órás hajóút és máris a macskák királyságában érezhetjük magunkat. Ám csak

naponta kétszer megy hajó.

A helyiek egyébként nagyon jól elvannak a macskákkal, főként rizsgolyókkal etetik őket, meg amit a turistáktól kapnak.

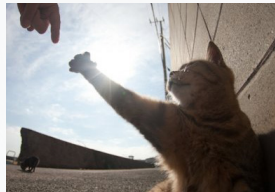
Ha már turisták, őket is megtűrik a helyiek, például sokan azért jönnek ide, mert hisznek a macskák gyógyító erejében. A szigeten több úgynevezett etetőhely van, ahol sok macska összegyűlik, de azért csak csinálnak ezzel a dologgal, ha 30-40 macska áhítozik a nálunk lévő kajára, az nagy gond lehet.

Tashirojima

SSzintén egy kis szigetről van szó Miyagi prefektúrában Sendaitól keletre. A sziget kicsivel több mint 3 km², jelenleg körülbelül 100-an laknak a szigeten, bár az 50-es években ez még az 1000-hez volt

közel. Itt már több, néhány száz macska lakik, a helyiek szeretik és gondozzák is őket. Ide nem a halászok hozták a cicákat, hanem a selyemhernyó farmok gazdái. Az ok viszont ugyanaz, egerek és egyéb kártevők elleni védekezés. A macskák-emberek aránya itt 4:1, szóval itt is a négylábú lakók vannak döntő többségben.

A szigetre ellátogathat bárki, egyórás hajóút vezet ide, két helyen is megáll a hajó a szigeten, a kevésbé lakott Odomari-ban és a fejlettebb Nitodában.

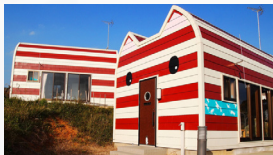

Jelenleg a halászat a fő tevékenység, és a halászok vigyáznak is a macskákra, mert úgy vélik, jó szerencsét hoznak. Ez olyannyira fontos, hogy egy macskaméretű szentélyt (Nekokamisama) is építettek a sziget közepén, amit egy olyan macskának szenteltek, akit egy leeső szikla ölt meg. A szentély a két falut összekötő úton van.

A macskák szerencsét hozó tulajdonságát mi sem támasztaná jobban alá, mint hogy a szigetet is elérte a 2011-es cunami, de csak kis részét érintette. Talán a macskák tényleg szerencsét hoztak?

Tashirojimának van egy másik neve is: Manga-sziget. Mindez azért, mert van egy manga témájú nyaralóház a sziget déli részén. Ez alatt kis házakat kell érteni, amik macska alakúak és macskatémájú képek is vannak bennük, amiket olyan mangakák rajzoltak, mint Ishinomori Shotaro (*Cyborg 009*, *Kamen Rider*), Chiba Tetsuya (*Ashita no Joe*) és Kimura Naomi (*Shin Omiya-san*, *Suzume-chan Lullaby*). A házak összkomfortosak és április-október közti időszakban bárki megszállhat itt. A nyugodt, csendes macskaszerezők jól érzik itt magukat.

Akad néhány kisebb sziget, ahol szintén többségben vannak a macskák, de ezekhez nem fűződik ennyi infó, így rövidben írok róluk.

A legtöbb macskás sziget a Seto-bel-tengerben fekszik, a rendkívül kedvező időjárás miatt.

Sanagishima

A közel 2 km²-es sziget is a beltengerben fekszik el, Honshu és Shikoku között, több másik sziget gyűrűjében. Az éghajlata meleg és kevés a csapadék, macskák számára kiváló lakhely. 2001 óta vált a macskaturizmus egyik fontos célpontjává. Ám aki odalátogat, készüljön fel étellel és itallal, mert ami kevés bolt akad, az sem biztos, hogy nyitva van, és automata sincs. Körülbelül 100-an lakják a szigetet, szóval

könnyen előfordulhat, hogy itt is több a macska, mint az ember.

Szintén a halászat a fő tevékenység, két kis falu található itt, az egyik északon, a másik délen. Amiről viszont híres a sziget, az egy bizonyos fénykép. Mitsuki Iwago japánszerte híres állatfotós, ő készítette a Tobineko című képet, ahol egy macska ugrás közben látható.

Manabeshima

Ha Sanahishima nem elégítette ki macskaszerezőtöket, csak a szomszédos szigetre kell áteveznünk. Ahogy a többi szigete, n itt is sok, rendkívül barátságos macskával találkozhatunk. Az északi partszakasz lakott, két falu található, szinte már sablonos, hogy minden sziget hasonló felépítésű. Ki nem találnátok, hogy itt is a halászat a menő.

A területe 1,5 km², és Okajama prefektúrához tartozik.

Vizont Manabeshima egészen sűrűn lakott, több mint 300-an élnek itt. Kettőnél többször jár ide hajó, van középiskola is, ennek megfelelően turistákat kiszolgáló helyek is.

Aki járatos vagy érdeklődik a klasszikus japán filmek iránt, annak érdemes megjegyezni, hogy az 1984-es *Setouchi Shounen Yakyuu-dan*, vagy a *MacArthur's Children* című film ezen a szigeten játszódott, és Ken Watanabe is szerepel benne.

Iwajima

Ez a sziget is a Seto-beltengerben fekszik csak nyugatabbra Aoihimától, Yamaguchi prefektúrában.

A hely arról vált híressé, hogy atomerőművet terveztek ide, de a lakosság megakadályozta, köszönhetően a 2011-es katasztrófának. Folyamatosan nő a macskapopuláció, ahhoz képest, hogy viszonylag sokan, 500-an laknak itt. Ennek megfelelően turistákat kiszolgáló helyből is több van. A macskák pontos száma nem ismert, de akadnak jópáran.

Muzukijima

Ki nem találhatók, hogy ez a sziget is a Seto-beltengerben fekszik. Egy meglehetősen nagy szigetről van szó. Legalábbis a többihez képest. Majdnem 4 km² területű, Ehime prefektúrában található.

A sziget két dologról híres, gondolom kitaláljátok, melyik az egyik. A macskák, egyértelműen. A másik már nehezebb, ez a narancs. Bizony! Muzukijimán termelik japán egyik legjobb minőségű narancsát. Ennek fényében különösen érdekes, amikor narancs színű macskába futunk bele.

A sziget nagy része még így sem lakott, és a fentiek értelmében nem a halászat a fő bevételi forrás, hanem a narancstermesztés. Az itt élő kb. 400 ember főként ezzel keresi kenyerét.

Kagarashima

Távolodjunk el a Seto-beltengertől és irány Kyushu észak-nyugati része, Saga prefektúra. Itt található a Kakarashima, ahonnan még Dél-Korea is látható, ha szép az idő. A meglehetősen dimbes-dombos szigetnek csak a déli csücske lakott, ide ér-

kezhetünk hajóval, és lehet előbb botlunk macskába, mint emberbe.

Egy legenda szerint egy kutya feldühítette az istent a Yasakajinja szentélynél, ezért az isten dühében minden kutyát eltüntetett a szigetről. Ezért is lehet ez a sziget igazi macskaparadicsom. Itt is főként halászatból élnek és kb. 200-an laknak.

Enoshima

Aki Tokióban jár-keel, annak a legközelebbi macskás sziget Enoshima. Mindössze 90 percet kell vonatozni. Tiszta időben még a Fudzsi is látszik. Bár a legjobban beépített szigetről van szó a fentiek közül, a helyiek mégis fogynak, inkább a turistákra specializálódtak. Továbbá itt találjuk a sárkányisten szentélyét, ahol szerelemért imádkozhatunk. Az elváందorlás 1980 óta tart, és sok macska hátramaradt, számuk pedig csak növekszik. Miért hagyják hátra az emberek a macskájukat, ha továbbállnak? Kérdezhetnénk.

Nos ennek oka, hogy Japánban általános jelenség, hogy sok bérházban nem engedélyezett a háziállat tartása.

A sziget egyébként Benzaitennek, a zene és a szórakozás istennőjének lett szentelve, aki a 6. században alkotta a szigetet. Az első említése egyébként 1047-ből származik, egy Koukei nevű buddhista szerzetestől.

1880-ban egy brit kereskedő Samuel Cocking vásárolt nagy területet a szigeten, ahol botanikus kertet és üvegházat épített. Sajnos utóbbi az 1923-as nagy kántói földrengés alkalmával elpusztult, de a botanikus kert ma is megvan és látogatható, építője nevét viseli.

Így ez a sziget is kicsit kilóg a sorból, itt nem macskás szórakozást kapunk, hanem

kikapcsolódásunk közben ott vannak a macskák is.

Okishima

Ez az igazi kakukktojás, ugyanis nem tengerben terül el, hanem tóban. Japán legnagyobb tavának, a Biwa-tónak déli részén helyezkedik el a kínai lant formájú sziget, és mintegy 1,5 km² területű.

Egy rövidke hajóút és már ott is vagyunk. Kevesen lakják, ők is főleg idősek. A szigetet javallott gyalog vagy biciklivel bejárni, a kilátás pedig pazar. Bár ez is a macskás helyek közé tartozik, ám kevesebb él belőlük itt, mint az eddig felsorolt helyeken. Mindenesetre 200 helyi osztozik rajtuk.

A legvégére maradt három olyan sziget, melyről csak 1-2 mondatban írnék, mivel a legtöbbet már leírtam más szigetnél, illetve az elérhető információk korlátozottak.

Aijima Fukuoka prefektúrában található, a 300 emberre 300 macska jut.

Aionoshima szintén Fukuoka prefektúrában található és az 500 lakóra körülbelül 100 négy lábú bajszos jószág jut.

Yushima sziget Kumamoto prefektúrában található a Shimbara öbölben. A források szerint ezen a szigeten több a macska, mint az ember. Körülbelül 500 ember él a szigeten.

Források:

onegai-kaeru
rocketnews24
yabai.com
jpmanual.com

Wikipedia